

Kõigi maade proletaarlased, ühinege!

ISSN 0235—0300

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE TEATAJA

23. oktoober 1987

Nr. 37 (814)

22. aastakäik

SISUKORD

I

520. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Haapsalu rajooni Tuudi kolhoosi autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.
521. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. P. Bogovski autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

II

522. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus vabariigis rahandusmehhanismi ümberkorraldamise ja ENSV Rahandusministeeriumi osatähtsuse suurendamise kohta uutes majandamistingimustes.
523. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus järvekalapüügi, kalakasvatuse ning kalavarude taastootmisega tegelevate kollektiivide vabariikliku sotsialistliku võistluse korraldamise kohta.

III

Eesti NSV Ülemnõukogu tööstus- ja energeetikakomisjonis.

I

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

520 Haapsalu rajooni Tuudi kolhoosi autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Põllumajandustootmises saavutatud edu ja suure panuse eest kolhoosiliikumise arendamisse autasustada Haapsalu rajooni Tuudi kolhoosi Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 21. oktoobril 1987.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

521 Sm. P. Bogovski autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Kauaaegse viljaka teadusliku uurimistöö eest autasustada Eesti NSV Tervishoiuministeeriumi Eksperimentaalse ja Kliinilise Meditsiini Instituudi direktorit, Eesti NSV teenelist teadlast Pavel Aleksandri p. Bogovskit Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 21. oktoobril 1987.

II

EESTIMAA KOMMUNISTLIKU PARTEI KESKKOMITEE
JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS**522** Vabariigis rahandusmehhanismi ümberkorraldamise ja ENSV Rahandusministeeriumi osatähtsuse suurendamise kohta uutest majandamistingimustes

Väljavõte:

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgivad, et majanduse juhtimise põhjalikku ümberkorraldamist käsitlevate partei XXVII kongressi, NLKP Keskkomitee 1987. a. juunipleenumi ja EKP Keskkomitee VI pleenumi otsuste täitmine nõuab printsiipiaalselt uue rahanduspoliitika teostamist ja rahandusmehhanismi radikaalset reformi, et see rohkem mõjutaks sotsiaal-majandusliku arengu kiirendamist, ühiskondliku tootmise efektiivsuse kasvu ja vabariigi rahanduse tugevdamist ning koondiste ja ettevõtete majandusliku iseseisvuse laiendamist ja vastutuse suurendamist.

Varasem rahandussüsteemi juhtimise majandusmeetodite ja kaubalis-rahaliste suhete alahindamine ning majandustegevuse korralduses isemajandamis põhimõtete nõrgenemine on avaldanud negatiivset mõju rahvamajanduse finantstulemustele ning destabiliseerinud eriharude, koondiste ja ettevõtete finantsolukorda. Paljude Eesti NSV ministereeriumide, riiklike komiteede ja keskasutuste, linnade ja rajoonide täitevkomiteede ning majandusjuhtide vaateväljast oli välja jäänud nende tegevuse üks tähtsamaid lõike — finants- ja majandustöö. Nad tegelesid rohkem jooksvate tootmisküsimuste lahendamise ja pöörasid vähe tähelepanu majanduse ja rahanduse tugevdamisele ja tootmiskulude vähendamisele. Kõigil majandamistasanditel vähenes vastutustunne säästliku majandamise ning finantsplaneerimise ja riigi ees olevate kohustuste täitmise eest. Rahvamajanduses halvenes finantsdistsipliin ning kasvas ettevõtete arv, kes ei täitnud kasumiülesandeid ja toodangu omahinna alandamise ülesandeid.

Lubamatult on kasvanud kahjumlikkus, juhid olid aga hakanud käsutama seda täiesti normaalse ja talutava nähtusena.

Tunduvalt on nõrgenenud rahandusmehhanismi mõju ettevõtete huvile kokkuhoiu, ressursside säästliku kasutamise, toodangu kvaliteedi tõstmise ja omahinna alandamise vastu.

Harukondlik ja territoriaalne finantsplaneerimine oli seostamata. Rahandusmehhanism ei äratanud linnade ja rajoonide täitevkomiteedes huvi kõigi linna või rajooni territooriumil asuvate ettevõtete tegevuse parandamise vastu. Kohalike rahvasaadikute nõukogude kulusid kujundati sõltumatult linnade ja rajoonide majanduse arengust ning nende panusest Eesti NSV majanduse tugevdamisse.

On vähenenud eelarve kui vabariigi põhilise finantsplaani osatähtsus. ENSV Rahandusministeerium on pööranud vähe tähelepanu finantsplaneerimise täiustamist ja rahandusmehhanismi efektiivsuse suurendamist käsitlevate ettepanekute väljatöötamisele. Tema töövormid ja meetodid ei ole oma olemuselt muutunud ega ole aidanud kaasa tootmise efektiivsuse suurendamisele. Põhjendamatult on kasvanud rahandusalane reglementeeritus, mis tihtilugu puudutab piasju ja ahendab ettevõtete, organisatsioonide, kohalike organite ning Eesti NSV ministereeriumide, riiklike komiteede ja keskasutuste initsiatiivi. Rahandusasutused tagasid tulude laekumise peamiselt administratiivsete meetoditega. Rohkesti puudusi esines maksustamise ja riikliku kindlustuse alal.

Peamine puudus rahanduse ja raharingluse valdkonnas seisneb finants- ja krediidiressursside ning rahaliste vahendite eraldatuses materiaalsete väärtuste käibest ning rahvamajanduse üleküllastamises maksevahenditega.

Vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 17. juuli 1987. a. määrusele nr. 819 EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Pidada rahandussüsteemi ümberkorraldamise peäülesandeks suurendada selle mõju vabariigi sotsiaal-majandusliku arengu kiirendamisele, rahvatulu, kasumi ja teiste finantsressursside pideva kasvu tagami-

sele ning isemajandamise tugevdamisele ühiskondliku tootmise kõigis lülides. Võtta ümberkorraldamisel aluseks põhimõtteliselt uued lähene-misviisid finantssuhete korraldamisele rahvamajanduses, mis rajanevad NSV Liidu seaduse «Riikliku ettevõtte (koondise) kohta» nõuetel ning tagavad koondiste ja ettevõtete majandusliku initsiatiivi igakülgse arengu, nende suurema vastutuse töö lõpptulemuste eest ja riigi ees olevate kohustuste täitmise. Seada rahandusmehhanismi eesmärgiks stimuleerida tootmis- ja käibekulude vähendamist, materiaalsete, tööjõu- ja finantsressursside ratsionaalset kasutamist ning kadude likvideerimist.

Tõhustada rahanduse riiklikku juhtimist tsentraliseerimise süvendamise alusel ühenduses juhtimise majandusmeetodite laiendamise juurutamise ning koondiste, ettevõtete ja rahvasaadikute nõukogude iseseisvuse laiendamisega tootmisalases ja sotsiaalses arengus. Rajada koondiste ja ettevõtete finantssuhted Eesti NSV riigieelarve ja kõrgemalseisvate juhtimisorganitega pikaajalistele stabiilsetele majandusnormatiividele ja finantsnormidele ning välistada kõik võimalused saada tulusid kaupude lõplikult realiseerimata.

Tugevdada vabariigi ja rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteede finantsbaasi. Minna üle linnade ja rajoonide rahanduse juhtimise majandusmeetoditele, võttes nende aluseks pikaajalised normatiivid, mis määravad kindlaks kohalike nõukogude eelarvete sõltuvuse nende territooriumil paiknevate koondiste ja ettevõtete tegevuse tulemustest.

Järjekindlalt tugevdada ülevabariigilisi finantse, suurendada Eesti NSV riigieelarve tulude stabiilsust ja osakaalu ühiskondliku tootmise arengu sotsiaalse suunitluse tõhustamises ja efektiivsuse suurendamises. Muuta ettevõtete maksed nende kasutada olevate ressursside eest sotsiaalistlikelt ettevõtetest saadavate eelarvetulude põhiallikaks. Tagada vabariigi rahaliste ressursside kõige ratsionaalsem ja säästlikum kasutamine. Suurendada rahandusmehhanismi mõju Eesti NSV majandusliku ja sotsiaalse arengu riiklike plaanide väärtuselise tasakaalustatuse tagamisele.

2. Eesti NSV ministriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel:

1) koostada koondiste ja ettevõtete finantsplaanide alusel eriharu finantsplaanid iga liiki finants- ja krediidiressursside tasakaalustamiseks ministriumide, riiklike komiteede ja keskasutuste majandusliku ja sotsiaalse arengu näitajatega. Nimetatud plaanides määratakse kindlaks tsentraliseeritud fondide ja reservide suurused ning nende kasutamissuunad, arvestades kogu eriharu ülesandeid;

2) tagada rahanduse juhtimise majandusmeetoditele tuginedes koondistele ja ettevõtetele kinnitatud majandusnormatiivide põhjalik läbitöötamine ja põhjendatus, stabiilsus ja õigeaegne teatavakstegemine;

3) suurendada vastutust eriharu finantsseisundi ja töötulemuste eest, aidata koondistel ja ettevõtetel paremini korraldada finants- ja majandustööd, rakendada abinõusid nende finantsolukorra tugevdamiseks ja kahjumlikkuse likvideerimiseks ning kasumiplaanide ja riigieelarvesse kantavate maksete alal olevate kohustuste täitmise tagamiseks kogu eriharus.

Keelata Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel sekkuda nende koondiste ja ettevõtete operatiivsesse finantstegevusse, kes kannavad täit vastutust majandamistulemuste, rentaabli ja kahjumita töö tagamise, ressursside efektiivse kasutamise ning omakäibevahendite moodustamise ja säilimise eest;

4) suurendada koondiste ja ettevõtete majandusvastutust riigieelarve ees olevate kohustuste täitmise, riikliku finantsdistsipliini järgimise ja tegevuse tulemuste kohta esitatavate aruannete tõesuse eest. Juhul kui tulused on tahtlikult varjatud või madaldatud, kandes tootmis- ja käibekuludesse neile mitteomaseid kulutusi, maksavad koondised ja ettevõtted kogu madaldatud kasumisumma eelarvesse.

3. Rakendada ENSV Rahandusministeeriumi ning linnade ja rajoonide täitevkomiteede rahandusosakondade (-valitsuste) tegevuse ümberkorraldamise abinõusid, mis tagaksid jõupingutuste keskendamise vabariigi rahvamajanduses finantside ning finants- ja majandustöö täiustamise strateegilistele suundadele.

Kehtestada, et ENSV Rahandusministeerium korraldab vabariigi keskse finants- ja majandusorganina Eesti NSV-s rahanduse üldjuhtimist, viib ellu riigi ühtset rahanduspoliitikat, tagab Eesti NSV riigieelarve koostamise ja täitmise ning pikaajaliste majandusnormatiivide laialdase kasutamise finantsplaneerimise praktikas.

4. Kohalikud rahvasaadikute nõukogud määravad vastavate eelarvete tulud ja kulud planeeritavaks aastaks kindlaks iseseisvalt, lähtudes Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt kinnitatavatest kontrollarvudest, majandusliku ja sotsiaalse arengu plaani näitajatest, limitidest, majandusnormatiividest ja finantsnormidest. Mitte lubada rahvasaadikute nõukogude poolt eelarvete täitmisel täiendavalt leitud ja kokkuhoitud vahendite äravõtmist ja eelarvete vahel ümberjaotamist, kui see ei ole ette nähtud seadusandluses. Kui tulude eelarvesse laekumise plaan jääb täitmata, finantseerivad rahvasaadikute nõukogud plaanilisi kulusid saadud tulude ja nende käsutuses olevate finantsreservide piires.

5. Suurendada rahvasaadikute nõukogude huvi ja vastutust elanike tarbekaubavajaduste rahuldamise suhtes ning rakendada resolootseid abinõusid käibemaksu võtmise praktika täiustamiseks.

Seada sisse kohalike eelarvete tulude kasvu otsene sõltuvus vastaval territooriumil tarbekaupade tootmisest laekuvast käibemaksust ning riikliku ja kooperatiivkaubanduse jaekaubakäibe plaani täitmisest. Seejuures on käibemaksu maksjateks üldjuhul vahetult toodangut valmistavad ettevõtted. Kanda käibemaksueraldise kohalikesse eelarvetesse fikseeritud määrades (protsentides), mis on kehtestatud riikliku ja kooperatiivkaubanduse jaekaubakäibe mahu suhtes.

6. ENSV Rahandusministeeriumil:

1) tõhustada koostööd majandusametkondade ning Eesti NSV harukondlike ministeeriumide, riiklike komiteede ja keskasutustega, pidades järjekindlalt kurssi tootmise efektiivsuse ja rahalise akumulatsiooni suurendamisele, materiaalsete, tööjõu- ja finantsressursside ratsionaalsele kasutamisele, täieliku isemajandamise ja enesefinantseerimise süvenda-

misele rahvamajanduse kõigis lülides ning finants- ja krediidihooegade tihedamale seostamisele uue majandusmehhanismi teiste elementidega; tagada majandamise efektiivsuse tõeline kontroll rub'la abil;

2) koostada Eesti NSV ministeeriumide, riiklike komiteede ja keskasutuste finantsplaanide alusel vabariigi finantsplaan, milles Eesti NSV majandusliku ja sotsiaalse arengu riiklikest plaanidest lähtudes määratakse kindlaks tulude põhiliigid ja nende kasutamise suunad. Seejuures määratakse üleriigilistest tuludest vabariigi käsutusse laekuvate vahendite summa kindlaks kehtestatud stabiilse normatiivi järgi;

3) tõhustada koostööd ENSV Plaanikomiteega kasumi kui riigi tsentraliseeritud kulude ning koondiste ja ettevõtete tootmisalase ja sotsiaalse arengu finantseerimise põhiallika moodustamise küsimustes. Kehtestada, et kõigi rahvamajandusharude ja tegevusalade kasumit planeerib ENSV Plaanikomitee ENSV Rahandusministeeriumi osavõtul;

4) laiendamaks rahvasaadikute nõukogude õigusi ja suurendamaks nende vastutust finantsressursside moodustamisel ning nende kasutamisel linnade ja rajoonide kompleksse tootmisalase ja sotsiaalse arengu tagamiseks korraldada ümber territoriaalne finants- ja eelarveline planeerimine, suurendades kohalike eelarvete sõltuvust vastaval territooriumil paiknevate koondiste ja ettevõtete majandustegevuse finantstulemustest;

5) uutmise nõuetest lähtudes tegelda raamatupidamise korralduse metoodilise juhendamise ja rahvamajanduses, pidades silmas, et raamatupidamine on oluline vahend, mille abil kontrollitakse iga liiki ressursside efektiivset ja ratsionaalset kasutamist, aruandeandmete tõesust ja dokumendikäibe vähenemist;

6) tõhustada finantskontrolli kokkuhoiurežiimi järgimise ja sotsialistliku omandi säilimise üle ning täiustada majandus-, kontrolli- ja revisjonitööd. Mitte lubada rahandusalast reglementeerimist pisiasjus ning koondiste ja ettevõtete liigset hooldamist, rangelt järgida nende õigusi, mis on kehtestatud NSV Liidu seaduses «Riikliku ettevõtte (koondise) kohta». Pidevalt kontrollida, kuidas Eesti NSV ministeeriumid, riiklikud komiteed ja keskasutused rakendavad abinõusid, mis on seotud ametkondliku kontrolli- ja revisjonitöö kvaliteedi ja efektiivsuse tõstmisega. Anda metoodilist ja praktilist abi koondistes ja ettevõtetes finants- ja majandustöö korraldamisel;

7) haldusaparaadi ülalpidamiskulude planeerimisel koondiste ja ettevõtete majandusliku iseseisvuse laiendamise tingimustes tõhustada selle aparadi korralduse täiustamiseks tehtavat majandus- ja analüütilist tööd. Töötada sel alusel välja ettepanekuid haldusaparaadi organisatsioonilise struktuuri parandamise ja selle ülalpidamise odavamise kohta ning kasutada neid palgafondi moodustamise normatiivide väljatöötamisel.

Esitada koos ENSV SKV-ga igal aastal Eesti NSV Ministrite Nõukogule ettekanne haldusaparaadi seisukorra ja arengutendentside, aparadi ülalpidamiskulude ja selle odavamise abinõude kohta;

8) kontrollida koondistele ja ettevõtetele kehtestatavate maksete ja kasumist (tuludest) eelarvesse ning Eesti NSV ministeeriumide, riiklike komiteede ja keskasutuste tsentraliseeritud fondidesse ja reservidesse tehtavate eraldiste normatiivide majanduslikku põhjendatust ja stabiilsust;

9) parandada riikliku kindlustuse asutuste poolt osutatavate teenuste kvaliteeti ja teeninduskultuuri, aktiivselt juurutada uusi perspektiivseid kindlustusliike ja arendada kindlustust vahetult töökollektiivides.

Likvideerida kiiresti erinevused elanike hõlmamisel kindlustusorganite teenustega vabariigi suurtes ja väikestes linnades ning rajoonides;

11) vastavalt uutele ülesannetele ja funktsioonidele vaadata uuesti läbi ministeeriumi keskaparaadi organisatsiooniline struktuur. Lähtuda seejuures vajadusest tunduvalt suurendada koondvalitsuste ja -osakondade osatähtsust ning loobuda aparadi kitsalt harukondlikust struktuurist.

Tõhustada linnade ja rajoonide täitevkomiteede rahandusosakondade (-valitsuste) ning Eesti NSV ministeeriumide, riiklike komiteede ja keskasutuste rahandusallikute finantstöö metoodilist juhendamist. Vaadata uuesti läbi ENSV Rahandusministeeriumi poolt väljaantud metoodilised juhised, et viia need kooskõlla uue majandusmehhanismi ja NSV Liidu seaduse «Riikliku ettevõtte (koondise) kohta» nõuetega, ning tühistada Eesti NSV ministeeriumide, riiklike komiteede ja keskasutuste, koondiste, ettevõtete ja kohalike organite õiguste põhjendamatud piirangud;

12) põhjalikult uuta keskaparaadi ja alluvate organite uutes majandamistingimustes töötamise stiili, meetodeid ja vorme. Parandada rahandussüsteemi kaadri valikut, paigutust ja kasvatust. Suurendada spetsialistide vastutust oma tööülesannete täitmise eest;

13) luua sidemed majandusprofiiliga kõrgkoolide ja teadusliku uurimise instituutidega, et töötada välja konkreetse ettepanekud majandushoobade ja -stiimulite kogu kompleksi efektiivse kasutamise kohta vabariigi rahvamajanduse juhtimises.

7. ENSV Rahandusministeeriumi parteibürool pidada visa võitlust partei majandusstrateegia elluviimise eest, järjekindlalt kinnistada parteitöös leninlike printsiipe ja norme ning korraldada ümber parteilise juhtimise stiil NLKP Keskkomitee 1987. a. jaanuari- ja juunipleenumi ning EKP Keskkomitee V ja VI pleenumi nõuete vaimus. Tugevdada parteiorganisatsioonide avangardiosa rahanduse ümberkorraldamises ja kaadrialases töös, kasvatada kaadris poliitilist ja riiklikku töössesuhtumist, oskust töötada süveneva demokraatia, laialdase avalikustamise, kriitika ja enesekriitika ning inimeste ühiskondliku ja tööalase aktiivsuse tõusu tingimustes.

8. EKP linna- ja rajoonikomiteedel, Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel aidata NLKP Keskkomitee 1987. a. juunipleenumi ja EKP Keskkomitee VI pleenumi otsustest juhindudes igati tugevdada finants- ja majandustööd rahvamajanduse kõigis lõikudes, suurendada rahandusorganite osa vabariigi majandusliku ja sotsiaalse arengu ülesannete realiseerimises ning muuta nad partei majanduspoliitika aktiivseteks elluviijateks.

9. Eesti NSV ministriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhendamiseks, et NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 17. juuli 1987. a. määrusega nr. 819:

1) on tehtud ülesandeks tagada finantsplaanide süsteemi kompleksne ümberkorraldamine, tunduvalt suurendada kõigil rahvamajanduse juhtimise tasanditel nende plaanide kui majanduse plaanipärase juhtimise ning majandusliku ja sotsiaalse arengu pikaajaliste, viie aasta ja jooksvate plaanide realiseerimise ühe olulisema vahendi osatähtsust.

On otsustatud suurendada perspektiivse finantsplaneerimise osatähtsust. Näha NSV Liidu majandusliku ja sotsiaalse arengu 15 aasta kontseptsioonis ja põhisuundades ette finantspoliitika teostamise peamised viisid.

On peetud vajalikuks hakata koostama viie aasta finantsplaan rahvamajanduse, selle eriharude, komplekside ja regioonide majandusliku ja sotsiaalse arengu riiklike plaanide orgaanilise koostisosana.

On otsustatud korraldada finants- ja eelarveline planeerimine ümber pikaajaliste stabiilsete normatiivide süsteemi baasil, mis tagavad riigi ühtse finantspoliitika teostamise ning ettevõtete (koondiste) ja rahvasaadikute nõukogude õiguste laiendamise finantsressursside planeerimisel ja kasutamisel. Lähtuda sellest, et finantssuhteid reguleerivad majandusnormatiivid peavad tagama:

riigi võrdsed nõuded ettevõtete poolt tootmis-, tööjõu- ja loodusressursside kasutamise suhtes;

finantstingimuste loomise tootmisstruktuuri kujundamiseks, tootmise intensiivistamiseks ning teaduse ja tehnika progressi kiirendamiseks;

riigile, regioonidele, kõrgemalseisvatele juhtimisorganitele ja ettevõtetele (koondistele) majandusliku ja sotsiaalse arengu perspektiiv- ja jooksvate plaanide ülesannete realiseerimiseks vajalike finantsressursside tasakaalustatuse;

ettevõtete (koondiste) ja regioonide tootmisalaseks ja sotsiaalseks arenguks suunatavate rahaliste vahendite suuruse seose majandamise efektiivsuse ja nende tegevuse lõpptulemustega;

üldriiklike, kollektiivsete ja isiklike huvide optimaalse ühitamise jaotussuhetes;

rahalise akumulatsiooni kasvu stimuleerimise selle kasvu intensiivtegurite abil;

tootmise arendamise ning töökollektiivide sotsiaalsete vajaduste rahuldamise ja materiaalse ergutamise kuude finantseerimise töökollektiivide väljateenitud vahenditest.

Ettevõtete kasumi ja muude finantsressursside äravõtmine ja ümberjaotamine, kui need ületavad kehtestatud normatiive, norme ja määrasid, samuti seadusandlusega ettenägemata juhtudel, on keelatud.

Katsed kehtestada majandusnormatiive lähtebaasi alusel, nende kilustamine aastate ja kuuartiklite viisi ning asendamine mahuliste ülesannetega on tunnistatud uue majandusmehhanismiga kokkusobimatuks.

On otsustatud viia kaheteistkümnendal viisaastakul lõpule teaduslikult põhjendatud majandusnormatiivide koostamine kõigis rahvamajandusharudes, et tagada kolmeteistkümnenda viisaastaku plaani projektide koostamine nende normatiivide alusel.

On kehtestatud, et aastajaotusega viie aasta finantsplaanid sisaldavad vastavatel juhtimis- ja majandamistasanditel majandus- ja finants-tegevuse ühendnäitajaid, need plaanid koostatakse kontrollarvude, riiklike tellimuste, limiitide ja pikaajaliste majandusnormatiivide põhjal ning peavad seostama finantsressursside üldmahu nende allikate ja kulutamissuundadega;

2) suurendamiseks finantsplaneerimise osatähtsust ühiskondliku tootmise intensiivistamises ja tagamaks finantsplaanide süsteemi ühtsuse kõigil juhtimistasanditel on kehtestatud, et:

ettevõtted (koondised) koostavad ja kinnitavad iseseisvalt finantsplaanid, milles määratakse kindlaks kasumi ja tulude jaotamise plaanilised proportsioonid ning kulude mahud, kaasa arvatud maksed eelarvesse ja kõrgemalseisvale organisatsioonile. Seejuures juhinduvad nad kehtestatud korras kindlaksmääratud finantsnormidest. Kasumi- ja eelarvesse kantavate maksete summad tehakse kontrolli otstarbel teatavaks rahandusorganitele;

NSV Liidu ja liiduvabariikide ministeeriumid ja keskasutused koostavad ettevõtete (koondiste) finantsplaanide alusel eriharu finantsplaanid iga liiki finants- ja krediidiressursside tasakaalustamiseks ministeeriumi või keskasutuse majandusliku ja sotsiaalse arengu näitajatega. Nimetatud plaanides määratakse kindlaks tsentraliseeritud fondide ja reserve suurused ning nende kasutamise suunad kogu eriharu ülesandeid arvestades;

liiduvabariikide ministrite nõukogud koostavad alluvate ministeeriumide ja keskasutuste finantsplaanide alusel vabariikide finantsplaanid, milles vabariigi majandusliku ja sotsiaalse arengu plaanidest lähtudes määratakse kindlaks põhilised tululiigid ja nende kasutamissuunad. Seejuures määratakse üleriigilistest tuludest liiduvabariigi käsutusse laekuvate vahendite summa kindlaks vastavale liiduvabariigile kehtestatud stabiilse normatiivi järgi.

NSVL Plaanikomitee koostab NSVL Rahandusministeeriumi osavõtul NSV Liidu majandusliku ja sotsiaalse arengu riikliku plaani ning liiduvabariikide ja NSV Liidu ministeeriumide ja keskasutuste finantsplaanide alusel riigi viie aasta koondfinantsbilansi (aastajaotusega);

3) on otsustatud suurendada NSV Liidu riigieelarve kui rahaliste ressursside tsentraliseeritud fondi osatähtsust rahvamajanduse finantsplaanide süsteemis ning tugevdada selle sotsiaalselt suunitlust. Moodsustada eelarve tulud ja kulud majandusliku ja sotsiaalse arengu plaanides ning finantsplaanides ettenähtud näitajate ja pikaajaliste normatiivide alusel. Määrata arvestuslikul teel viisaastakuks kindlaks riigi tsentraliseeritud tulude ja kulude ühendnäitajad.

On kehtestatud, et ettevõtted (koondised) võtavad enesefinantseerimise põhimõtet realiseerides stabiilsete normatiivide alusel kohustuslikus korras osa NSV Liidu riigieelarve tulude moodustamisest, et tagada üle-

riigiliste abinõude õigeaegne ja häireta finantseerimine, ühiskondlike tarbimisfondide kasv, riigi kaitsevõime tugevdamine ja riigi muude vajaduste rahuldamine.

Muutmaks majandusnormatiivid ettevõtete (koondiste) ja riigieelarve vastastikuste suhete põhiliseks regulaatoriks ning suurendamiseks nende osatähtsust riigi tsentraliseeritud finantsressursside moodustamises on otsustatud korraldada majandusharude eripära arvestades ümber kasumi (tulu) jaotamise ja eelarvega arveldamise süsteem, juurutades kõigjal normatiivseid makseid tootmisfondide, tööjõu- ja loodusressursside eest ning maksustades ettevõtete seda tulu, mis jääb nende käsutusse pärast esmajärgulisi makseid ressursside eest ja laenuprotsentide tasumist.

On tehtud ülesandeks täiustada kõigi ülalnimetatud maksete sissenõudmise korda, käsitades neid olulise vahendina mõjutamaks fonditootluse kasvu, ressursside kokkuhoidu, tootmispotentsiaali aktiivse osa uuendamist ja üldrahvaliku omandi efektiivset kasutamist.

Seejuures lähtuda vajadusest järjekindlalt juurutada fondimaksu ühtset normi eriharude kõigis ettevõtetes, seejärel aga kõigis eriharudes. Võimaldada jätta see maks ajutiselt ära või vähendada seda kahjumlikel ja madala rentaablusega ettevõtetel.

Tööjõuressursside eest võetava ja tööjõubilansi pingelisusest sõltuvalt piirkonniti diferentseeritud maksu kaudu on otsustatud hüvitada riigi kulutusi tööjõu ettevalmistamiseks, samuti töötajate sotsiaalseks, kultuuriliseks ning kommunaal- ja elutarbelseks teenindamiseks.

Loodusressursside (maa, vesi, maavarad) eest võetava maksu kaudu on otsustatud võtta diferentsiaalrenti, mis tekib erinevuste tõttu nende ressursside looduslikus produktiivsuses.

Rööbiti ressursside eest eelarvesse kantavate maksetega on otsustatud maksustada ettevõtete seda tulu, mis jääb nende käsutusse pärast makseid ressursside eest ja laenuprotsentide tasumist.

Täieliku isemajandamise ja enesefinantseerimise tingimustes on kehtestatud, et NSV Liidu riigieelarve vahendid tuleb keskendada eelkõige majanduse struktuuri uutmisele, komplekssete sihtprogrammide finantseerimisele, teaduslik-tehnilise potentsiaali suurendamisele, sotsiaalse arengu kiirendamisele ja riigi kaitsevõime tugevdamisele.

On kehtestatud, et NSVL Rahandusministeerium koostab NSV Liidu riigieelarve projekti, lähtudes NSV Liidu majandusliku ja sotsiaalse arengu riikliku viie aasta plaani vastava aasta näitajatest, liiduvabariikide finantsplaanidest ja riigi koondfinantsbilansist, ning esitab selle hiljemalt viis kuud enne järgmise aasta algust NSV Liidu Ministrite Nõukogule samaaegselt NSVL Plaanikomitee ettekande projektiga NSV Liidu majandusliku ja sotsiaalse arengu viie aasta plaani täitmise käigu ja viisaastaku lähima aasta plaaniülesannete täitmise tagamise abinõude kohta.

Ministeeriumidele ja keskasutustele on tehtud ülesandeks tagada rahanduse juhtimise majandusmeetodite alusel ettevõtetele (koondistele) kinnitatavate majandusnormatiivide süvatöötus ja põhjendatus, samuti nende stabiilsus ja õigeaegne teatavakstegemine;

4) on NSVL Rahandusministeeriumile tehtud ülesandeks muuta eelarveliste asutuste tegevuse finantseerimise süsteemi, pidades silmas parandada nende ülalpidamiskulude planeerimise teaduslikku põhjendatust, lähtudes tegevuse lõpptulemustele orienteeritud pikaajalistest stabiilsetest majandusnormatiividest ja finantsnormidest. Laialdasemalt kasutada nende asutuste töö kvaliteedi ja neile eraldatavate eelarveassigneeringute ratsionaalse kasutamise majandusliku stimuleerimise meetodeid. Anda eelarvelistele asutustele õigus suunata sotsiaalseteks ja tootmisvajadusteks nende kulueelarves normidega võrreldes kokkuhoitud assigneeringuid tingimusel, et töönäitajad oleksid täidetud. On otsustatud lõpetada neilt organisatsioonidelt kokkuhoitud vahendite äravõtmine ja neile järgmiseks plaaniperioodiks assigneeringute vähendamine kokkuhoitud summa võrra. NSVL Rahandusministeeriumile on tehtud ülesandeks määrata asutuste liikide viisi kindlaks nimetatud vahendite konkreetsed suurused ning nende moodustamise ja kasutamise kord, lubamata seejuures halvendada elanike sotsiaalse ja kultuurialase teenendamise kvaliteeti.

On otsustatud järjekindlalt juurutada sotsiaal- ja kultuurisfääri ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste finantseerimise isemajandamisvormi tihedas seoses nende töö lõpptulemustega;

5) on piirkondade kompleksse tootmisalase ja sotsiaalse arengu tagamiseks ettenähtud finantsressursside moodustamise ja kasutamise alal liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogudel ning rahvasaadikute nõukogudel olevate õiguste laiendamiseks ja nende vastutuse suurendamiseks otsustatud ümber korraldada territoriaalne finants- ja eelarveline planeerimine, suurendades kohalike eelarvete sõltuvust vastaval territooriumil paiknevate ettevõtete (koondiste) majandustegevuse finantstulemustest.

On kehtestatud, et rahvasaadikute nõukogude finantsbaas moodustatakse stabiilsete normatiivide alusel kõigi eelarvete peamisest allikast — ettevõtete (koondiste) kasumist (tulust) tehtavatest eraldistest, muudest neile kinnistatud tuludest ning viisaastakuks kinnitatud stabiilsete normatiivide järgi üleantavate üleriigiliste maksude ja tulude teatud osast.

On peetud vajalikuks, et kõigi ministeeriumide ja keskasutuste ettevõtted (koondised) võtaksid osa kohaliku eelarve tulude moodustamisest, mis on ette nähtud territooriumide infrastruktuuri arendamise ja heakorrastuse finantseerimiseks.

On otsustatud laiendada pikaajaliste majanduslike ühendnormatiivide kasutamist tulude ja kulude planeerimisel summade kindlaksmääramiseks, mis suunatakse vastavate territooriumide tootmisalaseks ja sotsiaalseks arenguks, sea hulgas maanteede ehitamiseks ja korrashoiuks, kommunaalmajanduse arendamiseks, kohalike ehitusmaterjalide tootmiseks ja muudeks vajadusteks. NSVL Plaanikomiteele ja NSVL Rahandusministeeriumile on tehtud ülesandeks määrata koos liiduvabariikide ministrite nõukogudega kindlaks nimetatud kulutuste loetelu ja nendeks vajadusteks suunatavate vahendite moodustamise kord. On ette nähtud,

et ettevõtete (koondiste) kasumist kohalike eelarvete koostamise normatiivide kindlaksmääramisest võtavad osa liiduvabariikide ministrite nõukogud.

On otsustatud viia eri piirkondade finantsressursside moodustamine järk-järgult üle pikaajaliste normatiivide alusele, kolmeteistkümnendast viisaastakust aga rakendada seda korda kõikjal;

6) on otsustatud suurendada majanduslike välissidemete efektiivsust ja nende osatähtsust riigi finants- ning valuutaressursside moodustamises. Suurendada rahandussüsteemi mõju majanduslike välissidemete tugevdamisele ja laiendamisele ning tingimuste loomisele valuutaoperatsioonide isetasuvuse ja enesefinantseerimise laialdaseks juurutamiseks rahvamajanduses. Lähtuda seejuures vajadusest eelisrendada vastastikku kasulikul alusel valuuta- ja finantsuhteid VMN-i liikmesriikidega.

Selleks on otsustatud suurendada NSVL Rahandusministeeriumi osatähtsust ja vastutust valuuta- ja finantsoperatsioonide planeerimise korraldamisel, pannes talle:

koondvaluutaplaani (-maksebilansi), ministeeriumide ja keskasutuste valuutaplaanide ning NSV Liidu ja välisriikide arveldamisest saadavate laekumiste ja maksete plaanide projektide koostamise koos NSVL Plaanikomitee ja NSVL Riigipangaga, samuti valuutaoperatsioonide planeerimise meetodilise juhendamise;

mittekaubanduslike operatsioonidega seotud valuutalaekumiste ja maksete planeerimise ning nende plaanide täitmise kontrollimise;

osavõtu majanduslike välissidemete valuutaefektiivsuse suurendamise abinõude rakendamisest, välisriikidega nende sidemete pidamise prognoosimisest ning rahvusvaheliste lepingute ja lepete projektide rahanduslikust põhjendamisest;

ettepanekute väljatöötamise ekspordi ja impordi struktuuri parandamiseks, lisavaluutalaekumiste väljasegitamiseks ja mobiliseerimiseks, välisvaluuta ratsionaalseks kasutamiseks ja kokkuhoiduks ning vajalike valuuta- ja kaubaressursside moodustamiseks;

7) on peetud NSVL Rahandusministeeriumi tähtsateks tegevussuundadeks valuuta- ja finantsuhete täiustamisel välisriikidega, eeskätt sotsialistliku sõprusühenduse maadega:

ettepanekute kavandamist parandamaks ettevõtete majanduslikku stimuleerimist ekspordi suurendamise ja välisriikidega tehtava koostöö uute, progressiivsete vormide arendamise eest, kaasa arvatud ühissettevõtete ning rahvusvaheliste koondiste ja organisatsioonide moodustamine;

osavõttu sotsialistliku majandusintegratsiooni süvendamise abinõude rakendamisest, seda eeskätt tootmis- ja teadusala koöperereerimise valdkonnas, ning tootmisalaste ja teaduslik-tehniliste otsesidemete ja ühissettevõtete tegevuse arendamist täieliku isemajandamise, valuutaoperatsioonide isetasuvuse ja enesefinantseerimise alusel;

ettepanekute väljatöötamist sotsialistliku sõprusühenduse maade majandusintegratsiooni arveldus- ja krediidi- ning valuuta- ja finantsmehha-

nismi täiustamiseks, et suurendada osalevate riikide huvi rahvusvahelise tööjaotuse eeliste aktiivse kasutamise vastu;

välisorganisatsioonidega NSV Liidus ja välismaal kommertsoperatsioonide sooritavate Nõukogude organisatsioonide valuuta- ja finants-tegevuse tõhusat kontrollimist ning ministeeriumide ja keskasutuste poolt nende organisatsioonide tegevuse üle teostatava ametkondliku kontrolli koordineerimist;

8) suurendamiseks NSVL Rahandusministeeriumi osatähtsust finantspoliitika kujundamises ja teostamises, riigi finantsressursside kasvu tagamises, nende koondamises teaduse ja tehnika progressi prioriteetsetele suundadele, majanduse harukondliku ja territoriaalse struktuuri täiustamises, sotsiaalsfääri arendamises ja majandusmehhanismi paremas funktsioneerimises:

on kehtestatud, et NSVL Rahandusministeerium kannab rööbiti NSVL Plaanikomiteega vastutust kogu planeerimis- ja rahandustöö eest, samuti NSV Liidu majandusliku ja sotsiaalse arengu riiklike plaanide väärtuselise tasakaalustatuse tagamise eest;

on ette nähtud, et riigi koondfinantsbilansi, elanike rahaliste tulude ja kulude bilansi ning koondvaluutaplaani koostab NSVL Plaanikomitee NSVL Rahandusministeeriumi aktiivsel osavõtul. On tehtud ülesandeks tagada nimetatud koondbilansside hoolikas ja põhjalik väljatöötamine ning õigeaegselt ette kanda NSV Liidu Ministrite Nõukogule riigi ja elanike eeldatavatest tuludest ja kuludest, samuti nende tasakaalustatuse tagamise abinõudest;

9) on NSVL Rahandusministeeriumile uutmise nõuetest lähtudes tehtud ülesandeks:

rakendada koos NSVL Plaanikomitee ja NSVL Riigipangaga abinõusid raharingluse parandamiseks ning kõigi rahaliste ressursside ringluse plaanilise reguleerimise vormide ja meetodite täiustamiseks, selle kooskõlla viimiseks materiaalsete väärtuste käibega ning tootmise tõhusamaks mõjutamiseks finants- ja krediitmeetoditega nõudmise ja pakkumise tasakaalustamise ja rubla ostujõu suurendamise eesmärgil;

viia ellu riigi maksupoliitikat stimuleerimaks kooperatiivseid ja ühiskondlikke organisatsioone ning individuaalset töist tegevust selleks, et täielikumalt rahuldada elanike kauba- ja teenusevajadusi, suurendada nende panust riigi tulude moodustamisse ning täiustada elanikelt võetavate maksude süsteemi sotsiaalse õigluse põhimõtet järgides;

uute majandamismeetodite tingimustes täiustada maksustamispraktikat ettevõtete (koondiste) tegevuse tõhusama stimuleerimise ja riigi finantsolukorra tugevdamise suunas;

10) on NSVL Rahandusministeeriumile tehtud ülesandeks tagada riikliku kindlustuse põhjalik täiustamine elanike sotsiaalsete vajaduste rahuldamise huvides. Rajada NSVL Riikliku Kindlustuse organite tegevus kõikjal täieliku isemajandamise ja enesefinantseerimise põhimõtete kasutamisele.

NSVL Rahandusministeeriumile on tehtud ülesandeks töötada välja ja esitada NSV Liidu Ministrite Nõukogule vastavad ettepanekud, mis

näevad ette riikliku kindlustuse olulise parandamise ja arendamise meie maal;

11) on NSVL Rahandusministeeriumi õiguste laiendamiseks ja vastuse suurendamiseks peetud otstarbekaks:

kontrollida, kas ettevõtetele (koondistele) kehtestatavad, eelarvesse ning ministeeriumide ja keskasutuste tsentraliseeritud fondidesse ja reservidesse kantavate maksete ja kasumi- (tulu-) eraldiste normatiivid on majanduslikult põhjendatud ja stabiilsed;

esitada koos NSV Liidu pankadega NSV Liidu ministeeriumidele ja keskasutustele ning liiduvabariikide ministrite nõukogudele läbivaatamiseks ettepanekuid selliste ettevõtete (koondiste) kehtestatud korras likvideerimiseks või reorganiseerimiseks, kes pikemat aega ei tööta rentaabliit ega täida oma kohustusi eelarve, pankade, ettevõtete ja majandusorganisatsioonide ees.

EKP Keskkomitee
sekretär
K. VAINO

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees
B. SAUL

Tallinn, 24. augustil 1987. Nr. 451.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

523 Järvekalapüügi, kalakasvatuse ning kalavarude taastootmisega tegelevate kollektiivide vabariikliku sotsialistliku võistluse korraldamise kohta

Järvekalapüügi, kalakasvatuse ning kalavarude taastootmisega tegelevate kollektiivide huvi suurendamiseks siseveekogude intensiivsema kalamajandusliku kasutamise vastu ning kaubakala tootmise suurendamise abinõude ellurakendamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu m ä ä r a v a d:

1. Organiseerida alates 1987. aastast vabariiklik sotsialistlik võistlus järvekalapüügi, kalakasvatuse ning kalavarude taastootmisega tegelevate kollektiivide vahel, olenemata nende ametkondlikust alluvusest, siseveekogude intensiivsemaks kalamajanduslikuks kasutamiseks ja kalavarudega rikastamiseks ning kaubakala tootmise suurendamiseks.

2. Kehtestada, et vabariiklikust sotsialistlikust võistlusest võtavad osa kalamajandid ja järvekalapüügi, kalakasvatuse ning kalavarude taastootmisega tegelevad ettevõtted ja organisatsioonid, kes on täitnud neile kinnitatud plaanid ja võetud sotsialistlikud kohustused.

Töötingimustest ja kasvatamisobjektist olenevalt toimub vabariiklik sotsialistlik võistlus eraldi kollektiivide vahel, kes tegelevad järvekalapüügi, iorellikasvatusega, karpkalakasvatusega ja kalavarude taastootmisega.

3. Asutada käesoleva määruse punktis 1 märgitud vabariikliku sotsialistliku võistluse võitjatele neli Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändauhinda koos esimese rahalise preemiaga.

4. Kehtestada, et Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändauhinnad määratakse järvekalapüügi, kalakasvatuse ning kalavarude taastootmisega tegelevate kollektiivide vabariiklikust sotsialistlikust võistlusest kokkuvõtete tegemisel aasta töötulemuste põhjal.

5. Kinnitada juurdelisatud «Järvekalapüügi, kalakasvatuse ning kalavarude taastootmisega tegelevate kollektiivide vabariikliku sotsialistiiku võistluse tingimused».

6. Järvekalapüügi, kalakasvatuse ning kalavarude taastootmisega tegelevate kollektiivide vabariiklikust sotsialistlikust võistlusest kokkuvõtete tegemiseks moodustatakse komisjon järgmises koosseisus: esimees — Eesti NSV Ministrite Nõukogu Kalamajanduse Valitsuse esindaja, liikmed — Eesti Kalurikolhooside Vabariikliku Liidu, ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi, ENSV Riikliku Agrotööstuskomitee ning vastavate ametiühingute vabariiklike komiteede esindajad. Komisjoni isikulise koosseisu kinnitab Eesti NSV Ministrite Nõukogu Kalamajanduse Valitsus.

Komisjon esitab ettepanekud vabariikliku sotsialistliku võistluse võitjate kohta läbivaatamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogule ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogule.

7. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 26. septembri 1977. a. määrus nr. 509 «Järvekalapüügi ning kalakasvatusega tiikides, sumpades ja seadeldistes tegelevate kollektiivide ülevabariigilise sotsialistliku võistluse korraldamise kohta» (ENSV Teataja 1977, nr. 43, art. 515) ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 19. novembri 1984. a. määrus nr. 579 ««Järvekalapüügi ning kalakasvatusega tiikides, sumpades ja seadeldistes tegelevate kollektiivide ülevabariigilise sotsialistliku võistluse tingimuste» osalise muutmise kohta» (ENSV Teataja 1985, nr. 11, art. 190).

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimehe esimene asetäitja

I. TOOME

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
sekretär

L. VESKIMÄE

Tallinn, 26. august 1987. Nr. 462.

Kinnitatud

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja
Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
26. augusti 1987. a. määrusega nr. 462

Järvekalapüügi, kalakasvatuse ning kalavarude taastootmisega tegelevate kollektiivide vabariikliku sotsialistliku võistluse**tingimused**

1. Järvekalapüügiga tegelevate kollektiivide vabariikliku sotsialistliku võistluse võitjateks tunnistada kalamajandid ning ettevõtted ja organisatsioonid, kes on saavutanud järgmisi parimaid näitajaid:

1) põhinäitajad võrreldes 3 eelmise aasta keskmisega:

ka'apüük;

sealhulgas vääriskalapüük;

realiseeritud toodangu maht ühe töötaja kohta;

ka'avarude taastootmine;

kaubaka'la toodang veekogu 1 ha kohta;

2) täiendavad näitajad:

kalapüügi- ja loduskaitse eeskirjade täitmine;

töökaitse olukord;

töö- ja tootmisdisipliin.

2. Forellikasvatusega tegelevate kollektiivide vabariikliku sotsialistliku võistluse võitjateks tunnistatakse kalamajandid ning ettevõtted ja organisatsioonid, kes on saavutanud järgmisi parimaid näitajaid:

1) põhinäitajad võrreldes 3 eelmise aasta keskmisega:

kaubakala väljapüük;

noorka'la kasvatamine standardkaalus;

tingtoodang ühe töötaja kohta;

kaubakala kasvatamise omahind;

2) täiendavad näitajad:

töökaitse olukord;

töö- ja tootmisdisipliin.

3. Karpkalakasvatusega tegelevate kollektiivide vabariikliku sotsialistliku võistluse võitjateks tunnistatakse kalamajandid ning teised ettevõtted ja organisatsioonid, kes on saavutanud järgmisi parimaid näitajaid:

1) põhinäitajad 3 eelmise aasta keskmisega võrreldes:

kaubakala väljapüük;

kaubakala väljapüük tsentnerites veekogu 1 ha kohta;

(Narva Kalamajandis tsentnerites 10 m² kohta)

tingtoodang ühe töötaja kohta;

noorka'la kasvatamine;

kaubakala omahind;

2) täiendavad näitajad:

töökaitse olukord;

töö- ja tootmisdisipliin.

4. Kalavarude taastootmisega tegelevate kollektiivide vabariikliku sotsialistliku võistluse võitjateks tunnistatakse kalamajandid ning ettevõtted ja organisatsioonid, kes on saavutanud järgmisi parimaid näitajaid:

1) põhinäitajad võrreldes 3 eelmise aasta keskmisega:

vastsete väljalase;

maimude väljalase;

maimude keskmine kaal;

2) täiendavad näitajad:

töökaitse olukord;

töö- ja tootmisdistipliin.

5. Vabariikliku sotsialistliku võistluse kokkuvõtete materjalid koostatakse kehtivate statistiliste ja raamatupidamisaruannete ning operatiiv-arvestuse andmete alusel vabariikliku sotsialistliku võistluse kokkuvõteteid tegeva komisjoni poolt väljatöötatud vormide kohaselt.

6. Kokkuvõtteid vabariiklikust sotsialistlikust võistlusest teevad igal aastal Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu hiljemalt 15. aprilliks.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu Kalamajanduse Valitsus, Eesti Kalurikolhooside Vabariiklik Liit, ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeerium ja ENSV Agrotööstuskomitee esitavad materjalid rändauhindade ja rahaliste preemiate määramise kohta komisjonile hiljemalt 10. märtsiks, komisjon esitab need Eesti NSV Ministrite Nõukogule ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogule hiljemalt 20. märtsiks.

7. Vabariikliku sotsialistliku võistluse võitjatele määratakse Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändauhind ja rahaline preemia.

Preemiate suurus määratakse olenevalt töötajate arvust järgmise skaala järgi:

Töötajate arv	Aastapremia suurus rublades
11—20	900
21—30	1300
31—40	1700

Preemiad kollektiividele, kus on vähem või rohkem töötajaid, määratakse arvestusega mitte üle 50 rubla ühe töötaja kohta.

Vabariikliku sotsialistliku võistluse võitjatele preemiate suuruse määramisel arvatakse premeeritavate hulka ettevõtte või organisatsiooni juht või tema asetäitja, kelle ülesannete hulka kuulub kalamajanduse organiseerimine vastavas ettevõttes.

8. Riiklikes ettevõtetes ja organisatsioonides makstakse ülevabariikliku sotsialistliku võistluse võitjatele rahalisi preemiaid üleplaaniisest kasumist ja üleplaaniisest säästust, mida ettevõtte või organisatsioon on saanud aruandeaasta algusest saadik toodangu omahinna alandamise teel, kui aga üleplaaniisest kasumist ei piisa, siis organisatsiooni või ettevõtte kasumi vabast jäägist.

Riigieelarvel olevates asutustes ja organisatsioonides makstakse preemiaid asutuste ja organisatsioonide eelarve säästust, kui aga nendest summadest ei piisa, siis Eesti NSV vastava ministeeriumi või keskasutuse eelarve säästust.

Soovitada maksta kalurikolhoosides preemiaid finantsabi reguleerimise kohalikust fondist, põllumajanduskolhoosides aga kolhoosnike ja spetsialistide materiaalse ergutamise fondist.

Premeerimiseks ettenähtud summasid jaotab ja kulutab majandusjuht koos ametiühingukomiteega. Premeerimine vormistatakse ettevõtte või organisatsiooni juhi käskkirjaga.

Ettevõtete ja organisatsioonide juhtidele või nende asetäitjatele makstava preemia suuruse määravad kindlaks Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu.

9. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändauhindu annavad vabariikliku sotsialistliku võistluse võitjatele kätte Eesti NSV valitsuse liikmed, Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu presiidiumi liikmed, Eesti NSV vastavate ministeeriumide ja keskasutuste kolleegiumide liikmed, Eesti Kalurikolhooside Vabariikliku Liidu juhatuse liikmed ja vastava ametiühingu vabariikliku komitee presiidiumi liikmed.

III

Eesti NSV Ülemnõukogu tööstus- ja energeetikakomisjonis

Kohtla-Järvel toimus Eesti NSV Ülemnõukogu tööstus- ja energeetikakomisjoni väljasõiduistung. Arutusel oli põlevkivi kompleksne kasutamine meie vabariigis. Ettekandega esines Eesti NSV Riikliku Plaanikomitee esimehe esimene asetäitja L. Tammeväli. Kuulati ära ka tootmiskoondise «Eesti Põlevkivi» peadirektori O. Sullakatko ja V. I. Lenini nimelise Kohtla-Järve Põlevkivikeemia Tootmiskoondise peainseneri I. Rooksi informatsioon põlevkivi kaevandamise ning töötlemise arengusuundadest.

Komisjoni istungi ettevalmistamise käigus tutvusid komisjoni liikmed vahetult põlevkivi kaevandamise ja töötlemisega, sotsiaal- ja keskkonnakaitse küsimuste lahendamise ja nimetatud tootmiskoondistes.

Istungil märgiti, et nii Eesti NSV Riikliku Plaanikomitee kui ka mõlema tootmiskoondise tegevus on suunatud põlevkivi komplekssema kasutuse tagamisele. Põlevkivi on rahvamajanduses kasutamist leidnud kui energeetiline kütus ja kui mitmete õlide ning muude keemiatööstuse toodete lähteaine. Põlevkivituhk ja põlevkivi rikastamisel tekkiv aheraine on leidnud mõningat kasutust põllumajanduses ning ehitusmaterjalitööstuses ja teedeehituses.

Komisjoni istungil toodi esile aga ka murettekitavaid asjaolusid. Viimastel aastatel on põlevkivi termilise töötlemise maht pidevalt vähenenud. Ei ole suudetud evitada tehnoloogiat peenpõlevkivi termiliseks töötlemiseks. Tohutust kogusest tekkivast aherainest ja põlevkivituhast kasutatakse meie vabariigis vaid väike osa. Peamiseks piduriks on siin olnud kitsad ametkondlikud huvid.

Mõlemas tootmiskoondises on keskkonnakaitse probleemidega küll tegeldud, ent pole saavutatud atmosfääriõhu ning Läänemere ja Peipsi järve vee kaitseks tarvilike abinõude rakendamist. Nii reostab endiselt ja oluliselt Põlevkivikeemia Tootmiskoondis Kohtla ning Purtse jõge.

Tagamaks «Eesti NSV maapõuekoodeksist» tuleneva põlevkivi kompleksse kasutamise nõuete täitmist vabariigis, otsustas komisjon teha Eesti NSV Ministrite Nõukogule ettepaneku tugevdada koordineerivat tegevust põlevkivi kompleksse kasutamise üle. Eesti NSV Riiklikul Plaaniministriatel soovitati koos asjaosaliste ametkondadega töötada välja põlevkivi kaevandamise ja töötlemise perspektiivne programm. Uhtlasi tuleb selle programmi raames ette näha põlevkivi kaevandamise ja töötlemise kaasproduktide maksimaalne ärakasutamine. Komisjon andis soovitusel nii põlevkivi tootvale, töötlevatele kui ka tarbivatele organisatsioonidele, aga ka nende tegevust kontrollivatele ametkondadele keskkonnakaitse tingimuste täitmiseks põlevkivi kaevandamisel ja töötlemisel.

Komisjon pidas vajalikuks, et põlevkivirajooni kompleksse majandusliku ja sotsiaalse arengu probleeme arutaks Eesti NSV Ülemnõukogu.

Arutelu käigus võtsid sõna komisjoni liikmed rahvasaadikud P. Panfilov, J. Popov, T. Varek, T. Rogušina ning EKP Kohtla-Järve Linna- ja Raikvere raikonnakomitee esimene sekretär, rahvasaadik R. Šeremeta.

Komisjoni istungist võttis osa ja esines sõnavõtuga Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimehe asetäitja B. Moronov.

INDEKS 78280

Väljaandja: Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsus.

Trükkida antud 29. 10. 1987. Trükipoognaid 1,25. Arvestuspoognaid 1,5. Tellimuse nr. 1951.

ENSV MN Asjadevalitsuse Trükikoda, Tallinn.

Raamatupalat

87-1628a

20.11.87.

